

B.1

BE ONE MAGAZINE

Volume 3 Issue 31 April 2010

THE ULTIMATE ASIAN ENTER- TAINMENT

TAIPEI POP MUSIC CENTER

- **Broadway Malyan: Idea House**
- The University of Arizona Solar Energy Experimental Dwelling: SEED[pod]
- **Journey to the West :**
Romi Khosla Design Studio
- Vertical Living Age:
SKYSCAPECITY
- **Chang Innovative Experience**
- In the Shadows
of Green Architecture

B1 MAGAZINE

ISSN 14058578

7719051857006

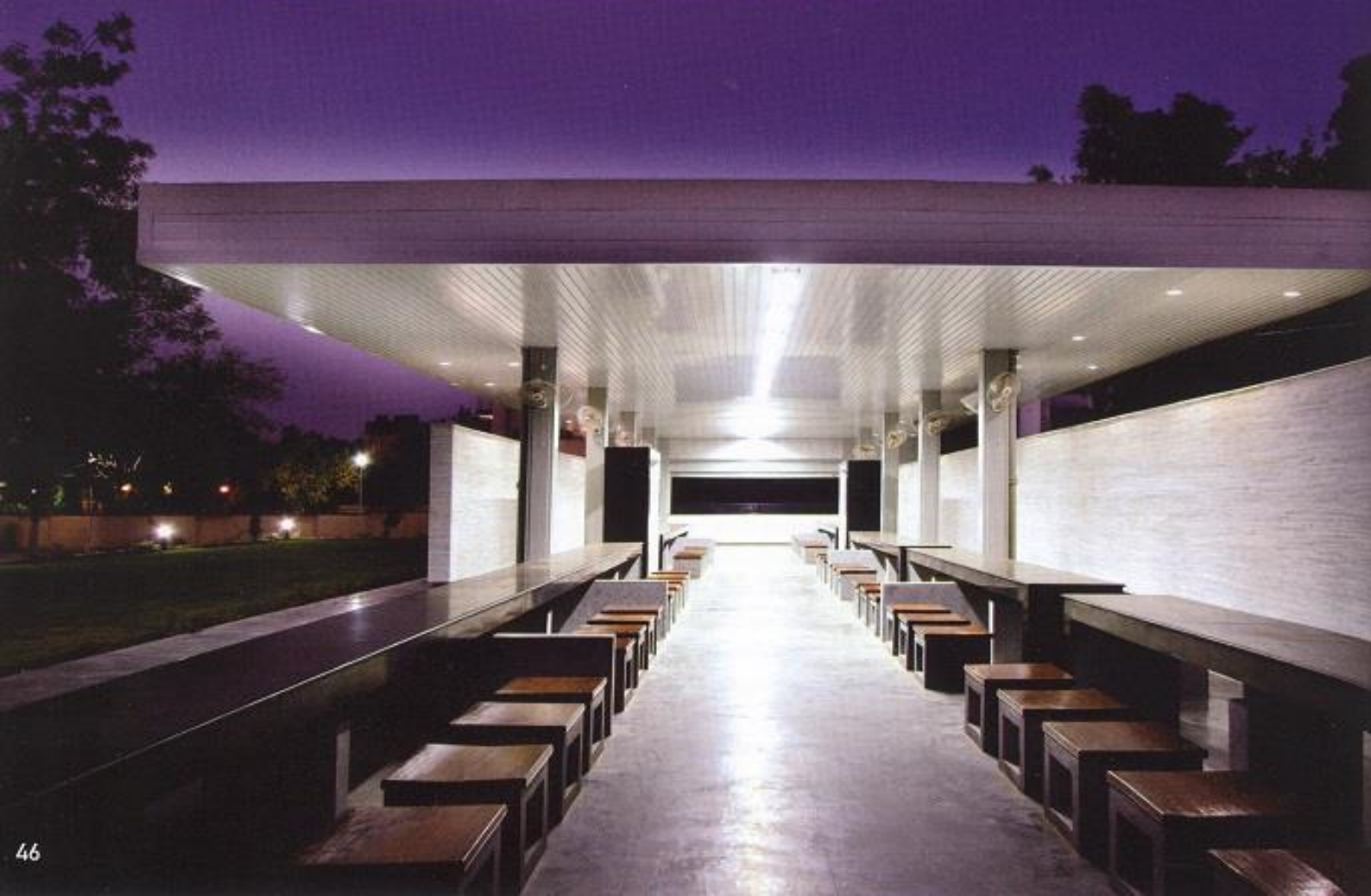
(LH) 100.00

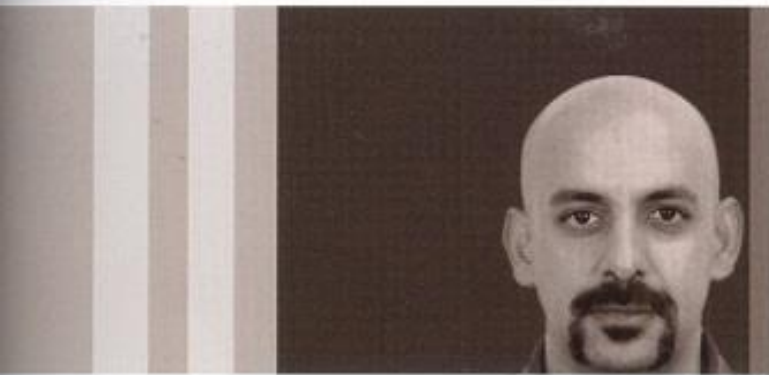
JOURNEY TO THE WEST (1)

ROMI KHOSLA DESIGN STUDIO

Text : Xaraj Phrawong

เคยได้ยินหรือได้อ่านเรื่องราวของพระภิกษุจีนผู้เดินทางไปยังดินแดนชมพูทวีปหรืออินเดียกันบ้างไหม? ถ้ายังนึกไม่ออก ขอให้นึกถึงตัวละครเช่น สิงหนาทฤทธิฤทธิ์อย่างแท้จริง หรือเจ้าหม่อมตระกละอย่างต๋อไปย๋ก่าย รวมไปถึงปีกจากลัทธิอย่างชั่วแจ้ง ที่ติดตามหรือตามภิกษุถึงขั้นจี้ไปฉวยเชษฐพระโอรสไปผูกมัดแดนตะวันออกไกล... และเรื่องราววรรณคดีที่ว่าคือ “ไซอิ๋ว” ที่มีชื่อเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “Journey to the West”

Martand Khosla และ Romi Khosla สองผู้ก่อตั้ง Romi Khosla Design Studio (RKDS)

ท่านผู้อ่านอาจจะสงสัยในคำว่า Journey to the West ว่าทำไมการเดินทางไปยังอินเดียจึงเป็นการเดินทางไปตะวันตก... ตะวันตกคือดินแดนยุโรปที่ตลาดล่าไปด้วยฝรั่งมังค่าไม่ใช่หรือ? แต่ทำไมในวรรณคดีถึงกล่าวว่ายอินเดียเป็นแดนตะวันตกไปได้ละนั่น เรื่องนี้เท่าความได้ว่า ในสมัยก่อนจีนถือว่าตัวเองเป็นศูนย์กลางของโลก แดนตะวันออกของโลกที่จีนรับรู้ก็มีเพียงแค่ทะเลเท่านั้น เพราะฉะนั้นทิศตะวันตกของจีนจึงต้องเป็นอินเดียอย่างไม่ต้องสงสัย ต่อมาเมื่อโลกมีการเชื่อมต่อกันทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม ทำให้เกิดความคิดการแบ่งโลกออกเป็นสองฝั่งคือ west และ east ก็เลยกลายมาเป็นคำเรียกยุโรปและเอเชียอย่างที่เราเข้าใจกันในปัจจุบันนั่นเอง

ในขณะที่กำลังปั่นต้นฉบับ Born to Be ของเล่มนี้ มีความตั้งใจจะเล่าเรื่องการเดินทางสู่ตะวันตก แต่ไม่อาจพาไปตามรอยพระธรรมแบบเมื่อพันปีก่อน จึงขออนุญาตท่านผู้อ่านพาไปยังดินแดนชมพูทวีป ไปรู้จักกับเหล่าสถาปนิกเชื้อสายภารตะ การพาไปกันงวดนี้จะขอเล่าเป็นตอนๆ ไป เนื่องด้วยอินเดียมีขนาดกว้างใหญ่เหลือเกิน จึงต้องชวนท่านผู้อ่านมารู้จักกับเหล่าสถาปนิกแดนโรดิหลายเจ้าสักหน่อย

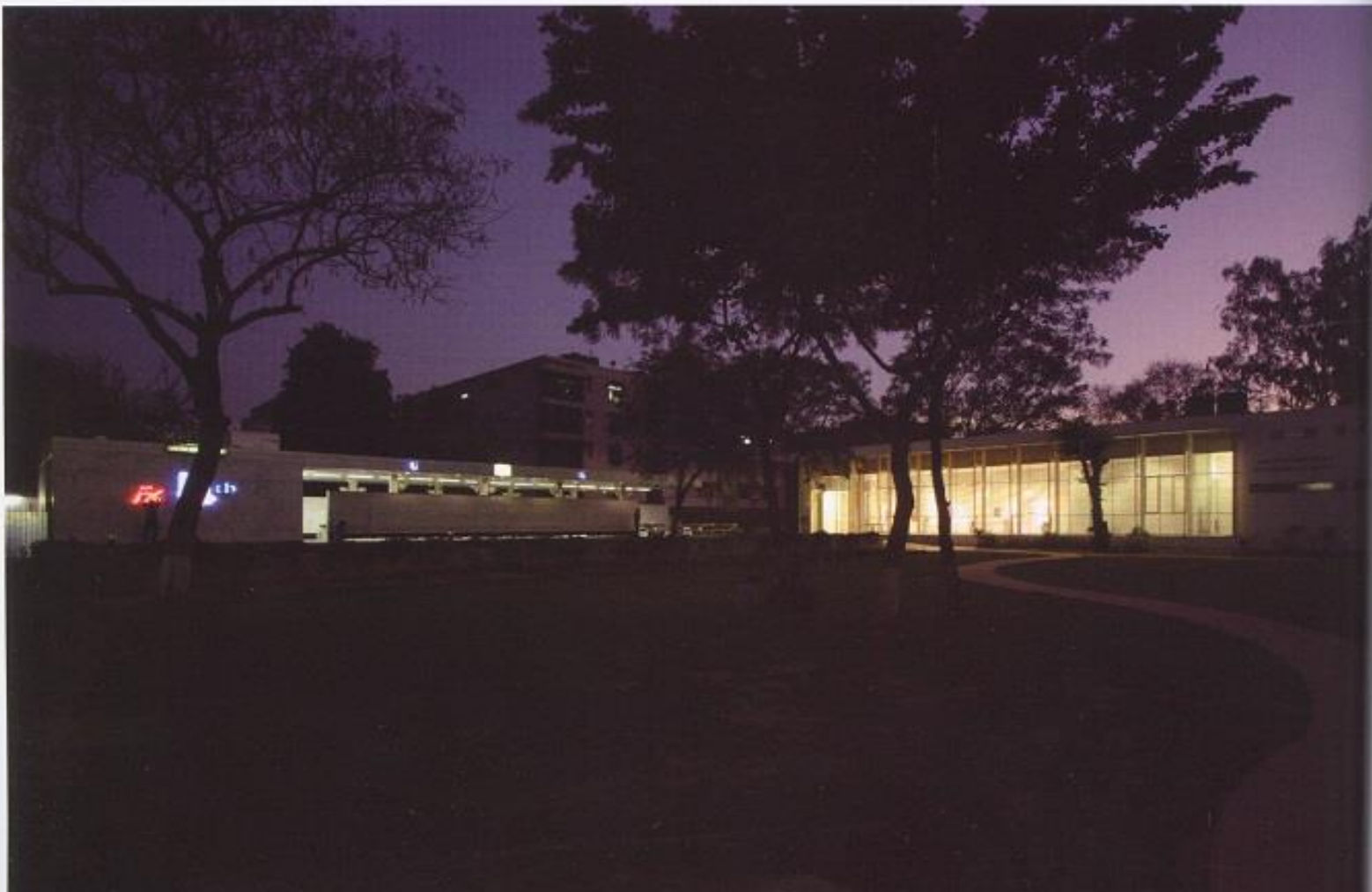
Crafting of Architecture

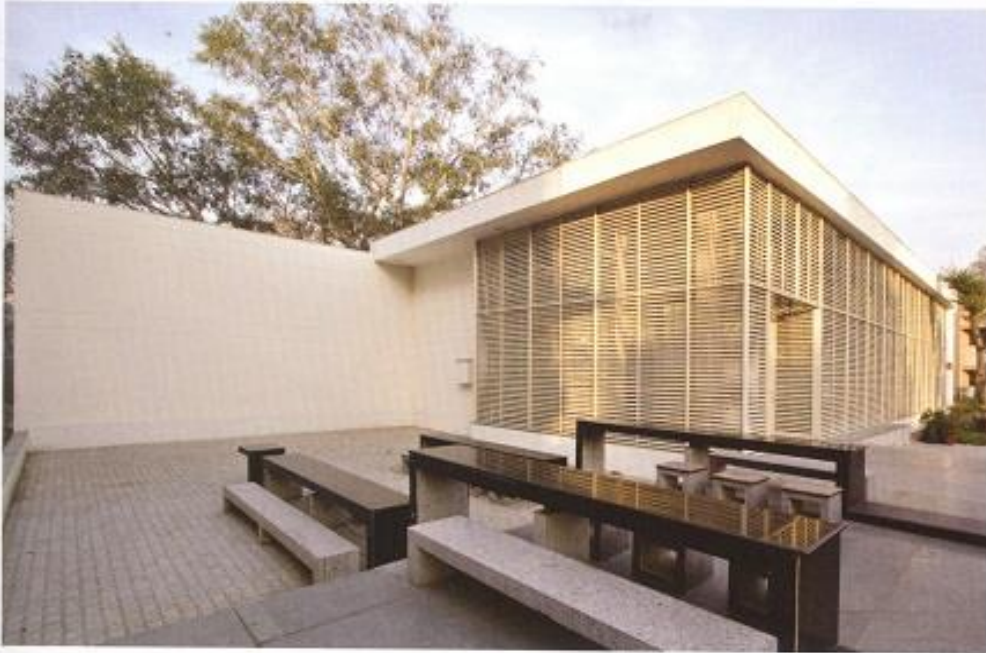
ในตอนแรกนี้ ขอแนะนำหนุ่มใหญ่และหนุ่มน้อยนามว่า Romi Khosla และ Martand Khosla ที่มีดีกรีด้านสถาปัตยกรรมจากโรงเรียนสถาปัตยกรรมอายุณ์บศตวรรษในกรุงลอนดอนนามว่า Archi-

tectural Association School (AA) ทั้งสองร่วมกันทำงานในออฟฟิศนามว่า Romi Khosla Design Studio (RKDS)

Romi Khosla จบการศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยแคมบริดจ์และมาเรียนต่อด้านสถาปัตยกรรมที่ AA จากนั้นใช้ประสบการณ์กว่า 30 ปีในการทำงานมาก่อตั้งสำนักงานนี้ ส่วน Martand Khosla นั้นจบการศึกษาในปี 2001 จาก AA เช่นกัน จากนั้นทั้งคู่ก็ย้ายจากอังกฤษมาร่วมกันตั้งสำนักงานนี้ในปี 2002 ปรึกษาในการออกแบบของพวกเขาเริ่มต้นจากการพุ่งเป้าไปสู่งานฝีมือทางสถาปัตยกรรมเพื่อค้นหาแนวทางการออกแบบร่วมสมัยของอินเดียในบริบทปัจจุบัน ซึ่งไม่ได้จำกัดอยู่แค่งาน

สถาปัตยกรรม แต่ยังคงครอบคลุมเนื้อหางานออกแบบ ไปสู่การวางผัง การออกแบบภายใน ลามไปยันสเปซ สำหรับงานแฟชันต่างๆ อีกด้วย เนื้อหาจะเป็น อย่างไรในแต่ละงาน ก็ขออย่าสายตามาบรรทัดต่อไปกันละนะ!

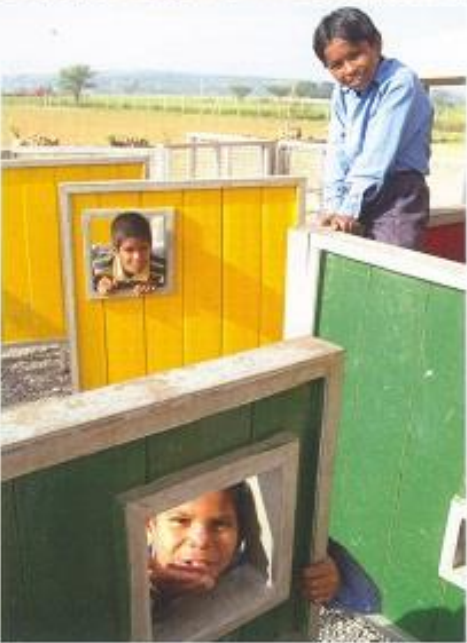
Castro Cafe and M.F. Hussain Cultural Centre จุดเริ่มต้นงานมาจากทางมหาวิทยาลัย Jamia Islamia ในกรุงนิวเดลี ที่ต้องการสถานที่ให้เหล่านักศึกษาได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ในมหาวิทยาลัย จึงเกิดร้านอาหารขนาดเล็กที่ออกแบบโดยประภวรางเข้ากับ Art Gallery ที่ตั้งชื่อตามจิตรกร M.F.Hussain ผู้มีชื่อเสียงของอินเดีย ตัวอาคารวางเป็นรูปตัว L ให้เกิดสเปซที่โอบล้อมเรื่องราวของศิลปะไว้ ตัวหอศิลป์แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนที่มีการ

แสดงงานทั้งภาพพิมพ์ ภาพถ่าย และประติมากรรม แต่เนื่องด้วยอินเดียเป็นเมืองที่ได้รับผลกระทบจาก รังสีของแสงอาทิตย์เป็นอย่างมาก การกรองแสงที่เข้ามาใช้ในงานนี้จึงถูกกรองด้วยแผงบังแดดอลูมิเนียมให้เกิดความนุ่มนวลพอเหมาะต่อการชมศิลปะ ส่วนร้านอาหารที่วางอาคารตั้งฉากกับหอศิลป์เริ่มต้นแนวคิดจากการสิ้นไหลของอากาศ ด้วยว่าอินเดีย มีสภาพอากาศที่ค่อนข้างโหดทีเดียวในเรื่องความ ต่างกันของอุณหภูมิ ถ้าในหน้าร้อนอาจจะพบกับ อุณหภูมิที่สูงถึง 45 องศา แต่เมื่อมาถึงหน้าหนาวก็ จะพบกับความหนาวระดับ -5 องศาเลยทีเดียว ประเด็นการสิ้นไหลของทั้งอากาศและสเปซจึงถูก นำมาตีความเป็นการตั้งจังหวะให้กับความว่างใน การออกแบบสเปซ ระบายต่างๆ ดังที่เราจะพบว่า ระบายต่างๆ ทั้งผนัง พื้น หลังคา จะไม่บรรจบกัน

แต่เปิดให้สามารถสร้างพลวัตของสเปซได้ไหลเวียน อย่างเต็มที่ ประกอบกับแนวคิดเรื่องการเลือกใช้ วัสดุอย่างหินอ่อนสีขาว ผสมกับกระเบื้อง บังแดดสีขาว จึงขับให้เรื่องราวต่างๆ ของความสัมพันธ์ในสเปซ โหลเวียนได้ง่ายมากขึ้นทีเดียว

Children's Playground, Haryana เมื่อแรก พยายามจะจะมีคำถามว่า "สนามเด็กเล่น" แค่นี้ นะหรือคือสถาปัตยกรรม? แต่หากเรามานั่ง ไตร่ตรองว่าหากสถาปัตยกรรมคือสิ่งก่อสร้างที่มุ่ง เน้นไปสู่เนื้อหาของการสร้างผลกระทบต่อการใช้ ของมนุษย์ดังที่สถาปนิก Adolf Loos ว่าไว้ งานนี้ก็ จะต้องนับเป็นสถาปัตยกรรมตามนิยามอย่างไม่ต้อง สงสัย งานนี้สร้างอยู่ที่ โรงเรียน Deepalaya, Haryana สถาปนิกได้เริ่มต้นจากการค้นหาพลวัตในการเล่นที่

ปลดปล่อยเด็กๆ ออกสู่โลกใหม่ เราจะพบกับแกนหลักของสเปซเป็นระนาบคอนกรีตวางตัวมันเองเรียงพาดกลางสนามเด็กเล่น และมีการเตรียมระนาบขนาดเล็กไว้โดยรอบ ซึ่งระนาบเหล่านี้สามารถปรับเปลี่ยนไปตามการ 'เล่น' ของเด็กๆ พวกเขาสามารถเล่นได้ทั้งการป่ายปีน การซ่อน การอำพราง ตามแต่จะจินตนาการของเด็กที่มากมายเหลือเฟือ ยิ่งมาผสมผสานกับกลไกของงานนี้ยิ่งชวนให้เด็กสามารถสร้างจินตนาการถึงสเปซของพวกเขาไปตามการคือ 'เล่น' ได้ไม่รู้จบ มองไปถึงงานป่าสนุกแบบนี้ เลยคิดว่าถ้าย้อนเวลาเป็นเด็กไปได้อีกครั้ง ก็ยังอยากกระโจนเข้าไปเล่นบ้างสักครั้ง

Suneet Varma Store, Emporio Mall, Vasant Kunj, New Delhi นอกจากจะทำเรื่อง

สถาปัตยกรรมที่มีสเกลใหญ่โตตั้งแต่ระดับเมืองจนมาถึงสนามเด็กเล่นแล้วงานออกแบบภายในก็เป็นสิ่งที่ RKDS ทำได้น่าสนใจไม่แพ้กันเลยทีเดียว งานออกแบบร้านของนักออกแบบชื่อดังของอินเดียตั้งอยู่ในย่านร้านหูกของนิวเดลี แนวคิดการสร้างรูปทรงมาจากการศึกษาเรื่องเทคนิคการพับกระดาษ (Origami) แล้วพัฒนาออกมาเป็นพื้นผิว ตลอดจนสเปซ การเลือกใช้วัสดุที่เป็นแผ่นสีขาว ตัดกันกับไม้สีดำ ยังขับให้แผ่นพับสีขาวที่ปรากฏในสเปซทั้ง 2 แผ่นที่วางขนานกันไปมาในแนวลึกยิ่งเผยความชัดเจนของมันเองมากขึ้น

ในโลกสถาปัตยกรรมที่หมุนไปอย่างรวดเร็วในยุคนี้ ชนิดที่ความทันสมัยหลากหลายมากมายจนเหล่านักออกแบบยุคโมเดิร์นคงจินตนาการไม่ออกกับเทคโนโลยีในโลกทุกวันนี้ การจะเป็นผู้ออกแบบอาคารหรือหาจุดจะไม่ยากอะไรเลยสำหรับเทคโนโลยีของวันนี้ แต่สิ่งสำคัญมันคือความเข้าใจในหัวใจของงานออกแบบที่จะช่วยรังเ้างานออกแบบที่เราลงมือไปเป็นสิ่งที่มีความหมายที่ติดต่อกับนานาชาติและสามารถอวดชาวโลกได้ การก้าวกระโดดของเอเชียทุกวันนี้ก็มีทิศทางที่น่าสนใจทั้งเรื่องของเศรษฐกิจเทคโนโลยี ยิ่งถ้าเรามองออกไปจะพบว่าไทยเรากำลังอยู่ในจุดที่จะเสียเปรียบเอเชียรอบๆ บ้านเรากำลังจะน้อย ยิ่งในด้านงานออกแบบก็เช่นกัน เราคงอยู่

ในภาวะที่ค้นหาความ original มานานเกินไปหรือไม่ หากมองมายังที่อินเดียซึ่งกำลังก้าวไปในระดับโลกหลายเรื่อง หากเราจะเฉยไปจนประมาทก็เป็นเรื่องน่าเสียดายอย่างยิ่ง ว่าแล้วฉบับหน้าจะหาเรื่องเล่าแบบ Born to Be จากอินเดียมาให้อ่านอีกนะครับ ท่านผู้อ่าน

เขียนจบก็ทิว ว่าแล้วก็ขอเดินออกไปหาโรตีสกับข้าวตาลจากอาบังหน้าตลาดมากินสักหน่อย ถ้ามีเพลงแนวฮิพฮอปๆๆ ปิดตะนาฮี ประกอบการกินโรตีสคงจะแจ่มแจ๋วไม่เบา **๓**

Where are we going on the next milestone?

www.rk-ds.com